

ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန

မယ်ခိုင်

ရင်ထဲအသံချီ

အချစ်
လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

အခန်း (၁)

မျက်ခွံတွေကို အနက်ရောင်ရင့်ရင့်ခြယ်ကာ
ကပိုကရီအဝတ်အစားများကို ဖိုသီဖတ်သီ လိုးလိုးလက်လက်
ဝတ်ဆင်ပြီး စိုက်ကြည့် ကြည့်နေကြသော မျက်ဝန်းအစုံတို့ က တစ်နေ
ရာတည်းမှာ ပဲ စုပြုံရောက်ရှိနေရပါသည်။ ။

မှန်ပါသည်။ ။

မြင့်မားသောအရပ်အမောင်း ကြွိုင်ခိုင်ဖွံ့ဖြိုးသော ကိုယ်ခန္ဓာ တောင့်
တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်ကို ကိုယ်စီ ပိုင်ဆိုင်ထားကြတဲ့ ဂျစ်ကန်ကန်လူငယ်
လေးယောက် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထိုလူငယ်လေးယောက်မှာ ကိုးရိုးကားရား တစ်ယောက်ကိုတစ်
ယောက် မှီတွယ် စောင်းချိတ်ကာ ထိုင်နေကြရာမှ တိုင်ပင်မထားကြပါ
ဘဲ ရုတ်ခြည်းဆိုသလို ပြိုင်တူ ထရပ်ပစ်ကြသည်။ ။

တစ်နေရာတည်းကို စုပြုံရောက်ရှိနေသော သူတို့ ရဲ့
အကြည့်စူးစူးများက ပို၍ နက်နဲစူးရှ လာသယောင်။ တစ်နေရာတည်း
ကို ဦးတည်ပြီး လျှောက်လှမ်းလာသော ထိုလေးယောက်၏
ခြေလှမ်းများက တိုင်ပင်ခေါ်စရာမလိုဘဲ ညီညာလှပါသည်။ ။

သို့သော် ထိုခြေလှမ်းတွေထဲမှာ မိုက်ရူးရဲဆန်ခြင်း၊
ဂျစ်ကန်ကန်နိုင်ခြင်းနှင့် ဒေါသများ စွာတို့ က

ပါဝင်ဆက်နွယ်နေခြင်းကြောင့် ခိုင်မာပြီး မာန်ဟု နံပြင်းလှပါသည်။ ။

ခြေလှမ်းဆယ်လှမ်းမျှ သွားပြီးချိန်မှာ တော့ ထိုခြေလှမ်းလေးစုံတို့ က သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှားသွားရသည်။ ။ ထိုခြေထောက်များက သွက်လက်စွာလှုပ်ရှားပြီး ငါးစက္ကန့်မျှအကြာတွင် မူ တခြားလူငါးယောက်မှာ ကတ္တရာလမ်းမပေါ်တွင် ခွေခနဲ လဲကျသွားပါတော့သည်။ ။

ထိုအခါမှ ထိုလူငယ်လေးယောက်က ပုံပျက်သွားခဲ့သော အင်္ကျီကော်လံစများကို ကိုယ်စီ ပြင်ဆင်လိုက်ကြပြီး လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ရိုက်ပုတ်ကြကာ လဲကျနေသော လူများကို ခနိုးခနဲ့ ကြည့်ပြီး ခပ်မှန်မှန်ခြေလှမ်းများ နှင့် ကျောခိုင်းပစ်ကြသည် မှာ နောက်တစ်ချက်လေးပင် ထပ်လှည့်ကြည့်မသွားတော့။

မကြာခင်မှာ ပင် ကားစက်နှိုးသံနှင့် ဆိုင်ကယ်လီဗာမှုတ်သံတွေ ဆင့်ကာဆင့်ကဲဖြစ်ပေါ် လာပြီးမှ ထိုနေရာလေးမှာ ညည်းညူသံ ဝေးဝါးဝါးနှင့်အတူ ပကတိ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားရပြန်ပါသည်။ ။

သို့သော် ထိုတိတ်ဆိတ်မှုက တာရှည်မခံလိုက်ပါ။ စူးခနဲကျရောက်လာသော ဝါကြန့်ကြန့် မီးအရောင်နှင့်အတူ ဆိုင်ကယ်ထိုးရပ်သံနှင့် ကားထိုးဆိုက်သံတွေ သွားရပြန်ပါသည်။ ။

“ဟာ ဟေ့ကောင်တွေ”

“ဟိုလေးယောက် ငါတို့ ကို တွယ်သွားပြီ”

“တောက် အခုဒီကောင်တွေ ဒီနေ့ဘာမှ မထွေနေဘူး၊ ရင့်နေတယ်၊ နာကုန်မယ်”

“ငါတို့ က (၁၀)ယောက်အသင်း၊ ဒီလေးယောက်ကို ချေးမဖောက်နိုင်ရင် ငါ ဒီတစ်သက် ပန့်ခံမလုပ်တော့ဘူး။ တောက်”

“နောက်မှ ဆက်ရင်းရအောင်ကွာ။ ငနူး ဒီကောင်ငြိမ်နေတယ်။ စမ်းကြည့်စမ်းပါ။ ဆေးရုံပို့ရင်လည်း ပို့ရအောင်၊ အမှုပတ်နေဦးမယ်”

“ဒါကြောင့် မင်းတို့ ငါးကောင် ဒီလေးယောက်ကို ရှုံးတာပေါ့ကွာ။ တောက် ညံ့လိုက်တာကွာ။ မင်းဝါဒ၊ ပစောက်၊ စစ်သလင်း၊ သုခမိန် တွေကြသေးတာပေါ့ကွာ”

ဟူသော ကြိုးဝါးသံကြီးက အားပြင်းလှပေမယ့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုတော့ နည်းပါးလွန်းလှပါသည် ။ သို့သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်လေးရဲ့ မျက်ဝန်းမှာ လည်း မိုက်ရူးရဲဆန်ခြင်း များ စွာတို့ နှင့် စူးရှရဲရင့်နေပါသည် ။

နုတ်ခမ်းတွေကလည်း တင်းမာပီစီနေတာကြောင့် အနည်းငယ် ရက်စက်တတ်မယောင် ပေါ်လွင်နေပါသည် ။

“ဒီကောင်တွေကို ငါမကျေဘူး”

“လွယ်ပါတယ်ကွာ။ ဒီကောင်တွေ ညနေတိုင်း ဂေါ်ဖိန်ဆိပ်ဘက် ကျင်လည်နေကြတာပဲ။ ဂေါ်ဖိန်မှာ မရှိရင် ကန်တော်ကြီးမှာ ဧကန်ရှိမှာ ပဲ”

“မနက်ဖြန် ငါတို့ ဖိုက်မယ်”

“အချိန်မရွေးပဲ... အဲဒီပစောက်ဆိုတဲ့ ကောင်ကို ငါတော်တော် ကြည့်ရခက်နေတယ်”

“သုခမိန်ဆိုတဲ့ ကောင်ရော ဘာထူးလို့ လဲကွာ”

“ငါကတော့ မင်းဝါဒဆိုတဲ့ ကောင်ရဲ့ ခေါင်းကို ရိုက်ခွဲရရင် ကျေနပ်ပြီ။ သူ့ကြောင့် ငါ့ခေါင်း ချုပ်ရိုးဖြေထားတာ တစ်လလောက်ပဲရှိသေးတယ်”

“ငါကလည်း စစ်သလင်းဆိုတဲ့ ကောင်ရဲ့ လက်ကို ရိုက်ချိုးချင်သေးတာ။ အဲဒါမှ သူ့လာမရှုပ်နိုင်တော့မှာ ”

“အိုကေ မနက်ဖြန် အားလုံး ready ဖြစ်ပါစေ”

“အိုကေ... ဟေ့ကောင်”

ဟု တညီတညွတ်တည်းပြောပစ်ကြသည် မှာ လေးနက်ခိုင်မာလွန်းလှပါသည် ။

အကယ်၍ တစ်ဖက်မှ လေးယောက်ကလည်း အငိုက်မမိခဲ့ဘူးဆိုလျှင်တော့ ကြည့်ကောင်းဦး မည့်ပွဲဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။

သို့သော်...

*

အခန်း (၂)

“မင်းတို့ ရော လိုက်ခဲ့ကြပါလား”

မင်း အဲဒီလမ်းကို တကယ်အတည်ရွေးချယ်လိုက်ပြီလား

“ငါ့ပိုးကို ငါသိတယ် ပစောက်။ ငါက လမ်းလျှောက်ရင်တောင် အလိုလို ကချင်နေတဲ့ ကောင်”

“ဒီနေရာမှာ တော့ ငါတို့ ကောင်တွေ အပြတ်ခြားနားသွားပြီ”

ဟု သုခမိန်က ခပ်တည်တည်နှင့်ပြောလိုက်လျှင် ကျန်သုံးယောက်မှ တစ်ချိန်လုံးငြိမ်သက်နေသော သုခမိန်ထံ အကြည့်တို့ စုပြုံထားလိုက်ကြပါသည်။ ။

“စစ်သလင်း... မင်းရွေးချယ်တာ မှန်ပါတယ်။ ကွန်ကရက်ကျူးရေးရှင်း”

ဟု ဆိုကာ လက်တစ်ဖက်ကို ကမ်းပေးလိုက်စဉ် စစ်သလင်းကလည်း တက်တက်ကြွကြွပင် ကမ်းပေးလာသော လက်ကို ခိုင်မာစွာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပါသည်။ ။

“မင်း ဘယ်တော့ရွှေ့မလဲ”

“ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဆိုတော့ သိပ်မကြာလောက်တော့ဘူး”

“အဲလိုကြားတော့ ဒီအထဲမှာ ရုတ်တရက်နေလို့ မကောင်းဘူး”

ဟု မင်းဝါဒက ရင်ဘတ်ကိုပုတ်ပြကာ ပြောလာပြန်ပါသည်။ ။ ထိုအခါမှာ တော့ စစ်သလင်းက မင်းဝါဒရဲ့ ပခုံးကိုပုတ်ကာ မင်းဝါဒဘေးမှာ ကပ်ထိုင်လိုက်သည်။ ။

“မငို လိုက်နဲ့ နော်၊ ငါက သိပ်မချော့တတ်ဘူး”

“အဲဒါဆိုရင် သုခမိန်ဆီမှာ အရင်သင်တန်းတက်လိုက်ဦး”

မှန်ပါသည်။ ။

သူတို့ အဖွဲ့ထဲမှာ သုခမိန်တစ်ယောက်သာလျှင် အနည်းငယ်နူးညံ့တတ်သည့်မို့ လေးယောက်စလုံးတွင် သုခမိန်တစ်ယောက်တည်းသာ မိန်းကလေးများ နှင့် ရောယှက်နေတတ်လို့ အဲဒီလိုပြောခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

“ဘယ်လိုလဲ သုခမိန်။ ငါ မင်းကို ဆရာခေါ်လိုက်ရတော့မှာ လား”

“တစ်နေ့နေ့တော့ မင်းတို့ ကောင်တွေ အဲဒီပညာကို မသင်ဘဲတတ်လာမှာ ပါ”

“ဘယ်ကောင်မလေးက အတည်လဲ”

“မေးနေဖို့ လိုသေးလားကွာ”

“ဒီတစ်ယောက်လည်း ရင်ထဲမရောက်ပြန်ဘူးလား”

“ရင်ထဲထိသွားတဲ့ ဆော်ကို မင်းတို့ ကို ငါ့ဝှက်ထားမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ရှာဖွေဆဲလား”

“မိန်းကလေးတွေကပဲ ညံ့တာလား။ ငါကပဲ ဂေါက်တာလား မသိဘူး

”

“အဲဒီလိုပြောလိုက်ရင် ပစောက်က ကမ္ဘာ့အဂေါက်ဆုံးလူသားပေါ့”

“ဟေ့ကောင်တွေ ငါ့ကို ဆွဲမထည့်နဲ့ ”

“မထည့်လို့ ရမလားကွ၊ မင်းကတကယ့် over ကြီးဖြစ်နေတာကို”

“မြင်မြင်သမျှမိန်းကလေးတွေကို ကြည့်မရဖြစ်နေမှာ တော့ မင်းခေါင်းကို ပြန်စစ်သင့်ပြီ ပစောက်”

ဟု သုခမိန်ကပြောလိုက်လျှင် ခနိုးခနဲ့ ပြုံးလိုက်တဲ့ ပစောက်ရဲ့ အပြုံးက မျက်နှာ မာဆတ်ဆတ်နှင့် လိုက်ဖက်လွန်းလှပါသည်။ ။

“မင်းတို့ ကောင်တွေ သတိထားမိသလား။ ငါတို့ ကောင်တွေက တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ ထူးခြားကြတယ် ဆိုတာလေ”

“ဘာကိုလဲ”

“ဒီကောင်ပစောက် ကောင်မလေးတွေကို လုံးဝကြည့်မရဘူး”

မှန်ပါသည်။ ။

ပစောက်ဆိုသောသူက ငယ်ငယ်ကတည်းက အမေရဲ့ စွန့်ခွာသွားခြင်းကို ရင်နဲ့ မဆံ့အောင် ခံစားခဲ့ရသူမို့ မိန်းမဆို အခုချိန်ထိ မည်သို့သောလူကိုမှ အမြင်မကြည်ခဲ့ပါ။ ဒါကြောင့်ပင် မိထွေးရှိသောအိမ်သို့ မပြန်ဘဲ တစ်ကိုယ်ရေတိုက်ခန်းနှင့် ထင်သလိုကြနေသူဖြစ်ပါသည်။ ။

“ဒီကောင် မင်းဝါဒ ရှုကိကလွဲရင် ဘယ်အရာကိုမှ အလေးအနက်မရှိဘူး”

မှန်ပါသည်။ ။

မင်းဝါဒမှာ အမေတစ်ယောက်ရှိပေမယ့်လည်း ဖတဆိုးသားမို့ မိခင်ကအလိုလိုက်ထားရာမှ ဆိုးချင်သလို ဆိုးနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

“ဒီကောင် သုခမိန်။ ဒီကောင်က မိန်းကလေးတွေကိုချစ်တတ်တယ်”

“ဟေ့ကောင်... မင်းစကားကြီးက ဘာလဲ”

“ငါက အမှန်ကိုဖွင့်ပြနေတာ”

“ငါက မချစ်ဘူး။ အပျင်းပြေ တွဲရုံပဲတွဲတာ”

မှန်ပါသည် ။ သုခမိန်က မိဘအစုံအလင်နဲ့ မို့ အနည်းငယ်နွေးထွေး ယှက်သန်းမှုတွေက ရောယှက်နေတတ်ပါသည် ။ သို့သော် ဂျစ်ကန်ကန် နိုင်တယ်ဟု တော့ ဆိုကြပါသည် ။

“ငါက အကကို တကယ်ရူးသွပ်တယ်။ ငါ့ဦးလေးကလည်း ပံ့ပိုးမယ် ဆိုတော့ အိုကေပဲ”

မှန်ပါသည် ။

စစ်သလင်းမှာ မိဘမရှိတော့သူမို့ ဦးလေးဆိုသူသာ အဖေ၊ အမေဟု မှတ်ယူထားသူ ဖြစ်ပါသည် ။

“မင်းတကယ်ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဆိုတော့လည်း ဒီည နှုတ်ဆက်ပွဲလုပ်ရ အောင်”

“အိုကေ... အမူးသောက်ကြေး”

“ဒီအရက်သမားကလည်း ...ဒါပဲ”

ဟု အားလုံးက သမုတ်ပစ်ကြပြန်တော့ မင်းဝါဒမှာ တမင်တကာပင် ပြုံးဖြိုးဖြိုးကြီး နေပစ်လိုက်ပါသည် ။ အဲဒီအချိန်ထိတော့ အားလုံးမှာ ပျော် ပျော်ရွှင်ရွှင်နှင့် ပုံမှန်ပါပဲ။ သို့သော် ညနေခင်းဘက်မှာ အတော်လေးထွေ နေကြချိန်မှာ တော့...

“ငါ ဒီနေ့ စောစောနားတော့မယ်ကွာ”

ဟု စစ်သလင်းက စတင်ပြီးပြောလိုက်ချိန်တွင် အမြဲတမ်း ချစ်တတ်

သောသုခမိန်က စစ်သလင်း၏ ပခုံးကိုဆွဲကိုင်ကာ...

“မင်း ဒီနေ့စောစောပြန်ရင်တော့ ငါတို့ နဲ့ အပြတ်ပဲ”

ဟူသော ထုံးစံအတိုင်း ရစ်နေတာကြောင့် စစ်သလင်းမှာ လည်း ထုံးစံအတိုင်းပင် နာယူမိနေပြန်ပါသည်။ ဒါကြောင့်ပင် ဒီနေ့တော့ မင်းဝါဒ၏ အကြိုက် ရှုကီကို အီလန်သည် အထိ အမူးသောက်ပစ်မိကြပါသည်။

“ဟေ့ကောင်တွေ ငါ့ပုံစံက အတော်ကြီးထွေနေပုံပေါက်သလား”

ဟု နည်းနည်းမူးလျှင်ပင် သိသာသော သုခမိန်က ဟန်လုပ်ကာ ပြောလျှင် ပစောက်က ထုံးစံအတိုင်း ခန့် ပြုံးပြုံးလိုက်သလို၊ မင်းဝါဒက ရီဝေဝေပြုံးလိုက်ပြီး စစ်သလင်းကတော့ ထုံးစံအတိုင်း...

“ဘာလဲ၊ မင်းမာသားကြီးရဲ့ ကြိမ်ဒဏ်ကို လန့်နေပြန်တာလား”

“လန့်တာ မလန့်တာကို နောက်မှ စွပ်စွဲ။ လောလောဆယ် သွေးတက်ပြီး လန့်သွားမှ ငါက အဓိကတရားခံဖြစ်နေမှာ စိုးလို့ ”

“အဲလောက်ထိ လန့်နေရင်လည်း ပန့်ခံလုပ်မနေနဲ့ တော့၊ အလိမ္မာအိမ်ပါချွေးမတစ်ယောက်ကိုသာ ဗြုန်းဆိုကောက်ယူလိုက် ဟေ့ကောင်”

ဟု မင်းဝါဒက ရွဲ့ကာ ခပ်ထွေထွေအသံနှင့် ဆိုလာပါသည်။

“တစ်နေ့တော့ သူတို့ ခင်းတဲ့ လမ်းကို ငါက လျှောက်ရမှာ ပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီတစ်နေ့ မရောက်ခင် မင်းတို့ ကောင်တွေနဲ့ ငါက အဝနေရတာ။ ဟား...ဟား”

“မင်းပါးစပ်ကို အိမ်သာရေနဲ့ ပလုတ်သွားကျင်းလိုက် သုခမိန်။ သိပ်ပျော့ညံ့လွန်းတယ်။ မင်းဟာ ငါ့သူငယ်ချင်းသုခမိန် လုံးဝ မဟုတ်ဘူး ”

ဟု ပစောက်က ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်လျှင် သုခမိန်ရဲ့

မျက်ဝန်းများမှာ ပြန်လည်ရင့်မာလာရပြန်ပြီ...

“လုံးဝတင်းတယ်။ သွေးကိုဖောက်ကြည့်လိုက်ပါ။ ငါက ပန့်ခ်ပဲ။ ငါ ဒီည အိမ်ကိုလုံးဝ မပြန်ဘူး”

“မင်း... မာသားကြီးကို မထိတ်ဘူးလား”

“သွားစမ်းပါကွာ။ ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကြောက်သွေးက တစ်ရာခိုင်နှုန်းတောင် မပါဘူး။ ဖောက်ကြည့်... ဟေ့ကောင်”

“သူ့ခမိန်တောင် ဒီလောက်ကြွေးကြော်နေမှာ တော့ ငါ ဒီညအိမ်ပြန်ဖို့ လုံးဝစိတ်ကူးမရှိတော့ဘူး”

ဟု မင်းဝါဒက ရဲရင့်စွာပြောလိုက်လျှင်...

“ဒီည ငါတို့ ပစောက်အခန်းထဲမှာ လှဲမယ်ကွာ”

ဟု စစ်သလင်းက ထပ်ပြီး ကြော်ငြာလာပြန်ပါသည်။ ။

“နီး....လွဲနေပြီ၊ ဒီည ငါတို့ ရဲ့ ထွက်ခွာသွားတော့မယ့် စစ်သလင်းကို ဂုဏ်ပြုသောအနေနဲ့ ကန်တော်ကြီးမှာ ညောင်းမယ်။ ဘယ်လိုလဲ”

“ပက်ပက်စက်စက်ကို လိုက်နာတယ်”

“ငါကလည်း ငါ့ရဲ့ အချစ်ဆုံး friend တွေကို ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်နှုတ်ဆက်မယ်ကွာ”

“ဟု တက်ညီလက်ညီ ပြောပစ်ကြသည် တွင် ပစောက်က လက်သီးဆုပ်ကိုထောင်လိုက်ပါသည်။ ။ သည် တွင် တိုင်ပင်စရာမလိုကြပါဘဲ ကျန်လက်သီးသုံးလုံးကလည်း စုဆုံသွားရကာ ထိပ်ချင်းတိုက်ပစ်ကြပါသည်။ ။

အချွန်အတက်လေးများကို လိုးလိုးလက်လက် ဝတ်ဆင်ထားသော

လက်ပတ်ကြိုးလေးများ နှင့် လက်ဖွေးဖွေးများက ခိုင်မာခြင်းနှင့် ခင်မင်
မှုကို သက်သေပြုနေသယောင် ရဲရင့်လွန်းလှပါသည်။ ။

*

အခန်း (၃)

လေတဖြူးဖြူးတိုက်နေသော ကန်ရေပြင်ကျယ်ကြီးကို မျက်နှာမူကာ ကားပေါ် ကိုယ်တစ်ခြမ်းစောင်းကာ ထိုင်ပြီး စီးကရက်ကို တစ်ရှိုက်ချင်းဖွာနေသော မျက်ဝန်းနက်နက်နှင့် နားကွင်းကြီးကို ပန်ဆင်ထားသောလူငယ်၏ ဆံပင်များက အဖြူရောင်ဘက်သို့ သန်းနေပြီး ရှည်မမျောမျောနှင့် ရှုပ်ပွပ္ပလေး ဖြစ်ပါသည်။ ။

သို့သော် ထိုလူငယ်၏ နှုတ်ခမ်းများမှာ တင်ပြီးတည်နေတာကြောင့် တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်မှု အသွင်ကို ဆောင်နေသောကြောင့် ဗရတ်သုတ်ခတစ်ယောက်ဟု ပြောရမှာ ခပ်ခက်ခက်ပင်။

မှန်ပါသည်။ ။ ထိုသို့သောလူငယ်က ပစောက်ဆိုသောလူငယ် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ပစောက်က နည်းနည်းထူးဆန်းသူဟု ဆိုရမည့်လူ ဖြစ်ပါသည်။ ။ သူက သူ့သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်သော စစ်သလင်း၊ သုခမိန်နှင့် မင်းဝါဒ၊ ထိုသုံးယောက်မှ လွဲ၍ တစ်လောကလုံးကလူများကို ရန်သူလိုဆက်ဆံတတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ပစောက်က ငယ်ငယ်တည်းက အခုချိန်ထိ အပြီးဆိုတာကို ဘာမှန်းမသိသူဖြစ်ပါသည်။ ။ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့ မျက်နှာကြောမှာ အမြဲမာထန်တင်းရင်းနေတတ်ပါသည်။ ။ လောကရှိလူသားများကို မိုက်ကြည့်ကြည့်ခြင်းနှင့်သာ တုံ့ပြန်တတ်သည် က ပစောက်ရဲ့ အကျင့်ဖြစ်ပါသည်။ ။ သို့သော် သူက သူငယ်ချင်းများကိုတော့ အထူးခင်မင်ပြီး သံယောဇဉ်ကြီးလှပါသ

ည် ။ ဖခင်ရဲ့ အေးစက်ခြင်းနှင့် မိခင်ရဲ့ စွန့်ပစ်ခြင်းဆိုတဲ့ ဝေဒနာရင့်ရင့်
ကို ခံစားခဲ့ရသူမို့ထင်သည် ။ သူ့မျက်ဝန်းနက်နက်များက အမြဲအေးစက်
နေရပါသည် ။

သူ့ရင်ထဲမှာ ခံစားချက်မှ ရှိရဲ့ လားဟု အခင်ဆုံးလူများ အထင်မှားရ
လောက်အောင်ပင် အေးစက်နိုင်သော လူဖြစ်ပါသည် ။ သူက အမြဲလိုလို
စီးကရက်ကို အချိန်ဆွဲကာ သောက်တတ်ပြီး စကားနည်းပြီး သွေးအေး
သူဟု သိထားပြီး ရန်ပွဲတွေမှာ ပြိုင်ဖက်ကို အလဲထိုးတတ်သောကြောင့်
သူငယ်ချင်းတွေက သွေးအေးပြီး ရက်စက်သူဟု တစ်ခါတစ်ရံမှာ နောက်
ပြောင်ကာ စနောက်တတ်ပါသေးသည် ။ သို့သော်
ထိုသို့စနောက်တိုင်းမှာ တုံ့ပြန်တတ်သည် က အေးစက်စက်အကြည့်တ
စ်ခုပါပဲ။

သူက အမြဲအနက်ရောင်ကိုသာ စွဲမြဲစွာဝတ်ဆင်တတ်ပြီး အချွန်အတ
က်များ ပါသော လက်ပတ်ကြိုး၊ ရှုပ်ယှက်ခတ်ကာ ရှုပ်ထွေးနေသော လိုး
လိုးလက်လက် ဟမ်းချိန်းကြီးများ နှင့် အင်္ကျီကို မညီမညာ ကပိုကရို ဖြစ်
သလိုဝတ်တတ်သည် က ပစောက်ရဲ့ အကျင့်တစ်ခုဖြစ်ပါသည် ။

ဖိုက်တာဆိုင်ကယ် အနက်ရောင်ကြီးကို မှီကာ မျက်စိများကို စုံမှိတ်
ထားတဲ့ ဆံပင်ချွန် ထောင်ထောင်များကို အစိမ်းရောင်တင်ထားတဲ့ နား
ဆွဲရှည်ကြီးကို လိုက်ဖက်စွာပန်ဆင်ထားကတော့ မင်းဝါဒပဲ ဖြစ်ပါ၏။
မင်းဝါဒကလည်း ပစောက်လိုပင် မျက်လုံးများကို အနက်ရောင်ရင့်ရင့်
ခြယ်ထားသူဖြစ်ပါသည် ။

သူက ဆိုးဆေးတင်ထားတဲ့ လက်သည်းအနက်ရောင်များကို တစ်
ဖျောက်ဖျောက်နှင့် ကစားနေပါသည် ။ မင်းဝါဒရဲ့ လက်သည်းတွေမှာ ချွ
န်ရှည်ရှည်ကြီးတွေမို့ ထိုသို့လက်သည်းခေါက်သံက နားထောင်၍ ပင်

ကောင်းနေသေးသည်။ ။

မင်းဝါဒက ပစောက်လောက်ကြီး အရပ်မရှည်ပေမယ့်လည်း ကြည့် ကောင်းသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။ ။ မင်းဝါဒက အနည်းငယ် ဂျစ်ကန်ကန်နိုင်ပေမယ့် ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းစတဲ့ လူသားဆန်တဲ့ ခံစားချက်မျိုးကို သူ့မျက်ဝန်းမှာ ထင်ရှားစွာတွေ့ရပါသည်။ ။

သူကလည်း ပစောက်လိုပင် မျက်နှာကြောတင်းတင်းကို တူညီစွာ ပိုင်ဆိုင်ထားသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ ။ မင်းဝါဒကလည်း အိမ်မှာ အမေတစ်ယောက်နှင့် ဒီသူငယ်ချင်းသုံးယောက် မှ လွဲရင် အခြားလူများကို သိပ်စကားပြောလေ့မရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။ မင်းဝါဒ၏ ထူးခြားတဲ့ စရိုက်ကတော့ လက်သည်းရှည်တွေကို ခြစ်ရင်ခြစ်နေ၊ မဟုတ်ရင် တစ်တောင်လောက် အရှည်တွေကို ခြစ်ရင်ခြစ်နေ၊ မဟုတ်ရင် တစ်တောင်လောက်အရှည်ရှိသော လက်စွဲတော်တုတ်ကို လက်ဖဝါးပေါ် တစ်ဖြောက်ဖြောက် ရိုက်နေခြင်းပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကားဘောနပ်ဖုံးပေါ် ပက်လက်ကြီးအိပ်ပြီး ကောင်းကင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်နေသူကတော့ သုခမိန့်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။ သူကတော့ ဆံပင်ကို နီဝါရောင်တင်ထားပြီး စွေစောင်းစောင်းဖန်တီးထားပါ ၏။ သူကတော့ အားလုံးထဲမှာ ထူးခြားစွာပင် နားတောင်းကို နားမှာ ပန်မထားဘဲ မျက်ခုံးမှာ ပန်ထားပါ၏။ အသားအရေကလည်း အထူးဖြူဝင်းနေတာကြောင့် မျက်ခုံးပေါ်မှ နီရွှေရောင်လေးက တစ်ချက်တစ်ချက်မှာ လင်းခနဲ၊ ဖြာခနဲ ဖြစ်သွားရပါသည်။ ။

သူ့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးများမှာ နီရဲရွှန်းစိုနေတာကြောင့် အနည်းငယ်ပြုံးယောင်သန်းနေသလား ဟု ပင် ထင်မှတ်ရပါသည်။ ။ သူကတော့ ပစောက်လို၊ မင်းဝါဒလို အရောင်နက်တာမျိုးတွေကို သိပ်ဝတ်

လေ့မရှိသောလူပါ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ သီချင်းလည်း နားထောင်တတ်သလို၊ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ဟာသတွေကိုလည်း ပြောနေတတ်ပါသေးသည်။ ။

ဒါကြောင့် တစ်ဖွဲ့လုံးထဲမှာ သူသာ ဆက်ဆံရေး အကောင်းဆုံးလူလည်း ဖြစ်သလို၊ ရည်းစားရှိဖူးသောလူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ သို့သော် သူကလည်း စိတ်မထင်လျှင် မထင်သလို ဂျစ်တိုက်တတ်သူပါပဲ။ သုခမိန် ဒေါသဖြစ်သွားမိပြီဆိုလျှင် ဒေါသကိုသာသိပြီး အခြားဘယ်သို့သော အရာကိုမှ မမြင်နိုင်တော့တဲ့ လူပါ။

သူကလည်း အိမ်ကမိသားစုထက် ဒီသူယ်ချင်းသုံးယောက်ကိုပဲ ပိုမိုခင်တွယ်ပြီး သံယောဇဉ်ကြီးသူပါပဲ။ ဒီသူငယ်ချင်းများကို အဆိုးမြင်လျှင် အိမ်က မိသားစုနှင့်ပင် မကြည်တတ်တဲ့ လူမျိုးထဲမှာ သုခမိန်က ထိပ်ဆုံးကပါပဲ။

သူခမိန်က သိပ်ချမ်းသာသော အသိုင်းအဝိုင်းမှ ဆင်းတတ်လာသူမို့ အနည်းငယ် ကိန်းကြီးခန်းကြီးတော့ နိုင်လှပါသည်။ ။ အမြဲ ကားနှင့်ပဲ လှုပ်ရှားသွား လာလေ့ရှိသည် က သုခမိန်ရဲ့ စရိုက်တစ်ခုပါပဲ။

ကတုံးဆံတောက်ကို နီကြင်ကြင်အရောင်လေးတင်ထားပြီး ကိုယ်ကို လှုပ်ကာလှုပ်ကာ ကန်ပေါင်ပေါ် လမ်းလျှောက်နေသူကတော့ စစ်သလင်းပါပဲ။

စစ်သလင်းကတော့ နားကပ်သေးသေးလေးကို ဘယ်ဘက်နားမှာ ဝိုးတဝါး မသိမသာလေး ပန်ဆင်ထားပြီး ဆွဲကြိုးအဖြူရောင်ကြီးများကို ပြူးတူပြဲတဲ လိုးလိုးလက်လက် ဝတ်ဆင်တတ်ပါသည်။ ။ ဒါ့အပြင် လက်ချောင်းတွေမှာ လည်း လက်စွပ်တွေကို တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး မရိုးရအောင် ဝတ်ဆင်တတ်တာကလည်း စစ်သလင်းရဲ့ အကျင့်တစ်ခုပါပဲ။

စစ်သလင်းရဲ့ ထူးခြားတဲ့ အကျင့်တစ်ခုကတော့ ခြေထောက်တွေကို

အမြဲအကွက်ထိုးကာ လှပစွာ လှုပ်ရှားနေခြင်းပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။ စစ်သလင်းက အရာအားလုံးထက် အကကို အထူး ခရေဇီဖြစ်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ။ စစ်သလင်းက သီချင်းတစ်ပုဒ်နှင့်သာ ကနေရမည်ဆိုလျှင် အရာအားလုံးကို မေ့နေတတ်သည့်လူစားမျိုးဖြစ်ပါသည်။ ။

သူက ပန်းချီဆရာဦးလေးနှင့် အတူနေသူဖြစ်၍ သူ့စိတ်တွေက အမြဲနူးညံ့တတ်ပေမယ့် ရန်ဖြစ်ရမည် ဆိုလျှင်လည်း သိပ်ခုံမင်သူဖြစ်ပါသည်။ ။

လွတ်လပ်မှုကို အမြဲပေးနေတတ်တဲ့ ဦးလေး၏ အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရလို့ လား မသိ။ စစ်သလင်းက လွတ်လပ်မှုဆိုတာကြီးကို သိပ်ခုံမင်တတ်တဲ့ လူစားမျိုးထဲမှာ မပါဝင်သူမို့ လေးယောက်လုံးတွင် စစ်သလင်းက အလိမ္မာဆုံးဟု ယူဆလို့ ရပါသည်။ ။

စစ်သလင်းက စိတ်ထင်ရင်ထင်သလို ဦးလေးဖြစ်သူ၏ ပန်းချီကားများကို ဝေဖန်အကြံပြုတတ်ပြီး ရံဖန်ရံခါမှာ သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် ပန်းချီဆွဲနေတတ်သည့် ချစ်စရာ အကျင့်လေးကြောင့် ဦးလေးကလည်း သူ့ကိုသားအရင်းနှင့်မခြား ချစ်ပါသည်။ ။

သူ့ကိုယ်၌ ကလည်း တစ်ဦးတည်းသော ဆွေမျိုးဖြစ်သော ဦးလေးကို အထူးလေးစားချစ်ခင်ပါသည်။ ။ ထို့အတူပဲ ထိုသူငယ်ချင်းသုံးယောက်ကိုလည်း အထူးသံယောဇဉ်ကြီး ခင်မင်ရပါသေးသည်။ ။ ခင်မင်ကြလေမပေ။ ။ မူလတန်းထဲက အခုချိန်ထိ တစ်ရက်လေးမှ လက်တွဲ မဖြုတ်ခဲ့ကြဖူးဘဲကိုး။

“စစ်သလင်း မင်းဘာဖြစ်လို့ အဲဒါကိုရွေးချယ်လိုက်တာလဲ”

“တစ်ခုခုကိုလုပ်သင့်ပြီလို့ ထင်တယ်။ ပြီးတော့ ငါ အလန်းစား ကကွက်တွေနဲ့ မြန်မာတွေကလည်း တော်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း

ကမ္ဘာကိုပြချင်တယ်”

“အင်း...ပန်ချီဆရာကတ်ဝေါရဲ့ တူ ပီသပါပေမယ်”

ဟု သုခမိန်ကပြောရင်း မျက်စိကိုမှိတ်ထားသော မင်းဝါဒကို မျက်စောင်းလေးစွေကာ ခိုးကြည့်လိုက်ကာ...

“မင်းဝါဒ... တော်တော်များ သွားလို့ လား”

“ဒီလောက်ကတော့ မင်းဝါဒတို့ က ကြွက်တွင်းရေလောင်းပဲ”

“ဘာ... မင်းဘယ်တုန်းက အဲလိုကတ်သီးကတ်ဖွဲတွေ တတ်လာတာလဲ”

ဟု ခနိုးခနဲ့ ရယ်သဲ့သဲ့လေးပြောကာ ပစောက်ဘက်စွေကြည့်လိုက်ပြန်ပြီ...

“ပစောက်... ငါ့ကိုလည်း တစ်ဖွာလောက်တိုက်ကွာ”

“မင်း ဒီနေ့ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ သုခမိန်”

“မင်းကိုကြည့်ရတာ ဖီလင်ရှိုနေတယ်ထင်လို့ ”

“မင်းအင်္ကျီတွေ နံကုန်မှာ နော်”

ဟု လမ်းလျှောက်နေသော စစ်သလင်းက မနေနိုင်မထိုင်နိုင် ပြောလိုက်ပါသေးသည်။ ။

မှန်ပါသည် ။ အားလုံးထဲမှာ သုခမိန်က ဆေးလိပ်ကို အထူးရှောင်ရှားသူဖြစ်နေလို့ ရွဲ့ပြောခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

“ငါ့ကိုလိုက်မရွဲ့နဲ့၊ ငါ့ဖဲ့လိုက်ရ၊ ဘာလဲ... မင်းမူးနေတာလား”

“အဲဒါ မင်းကို မေးရမှာ ။ မင်း အဲဒီဘောနပ်ပေါ်မှာ တစ်ချိန်လုံး လှဲ

နေတာ။ ဘာလဲ၊ မထနိုင်တော့ဘူးလား။”

ထိုအခါမှာ တော့ သုခမိန်က အားကျမခံပင် ရုတ်တရက်ဆိုသလို ထရပ်ကာ လမ်းလျှောက်နေသော စစ်သလင်းရဲ့ ပခုံးကို သိုင်းဖက်ကာ ဆွဲလှဲပစ်လိုက်သည် ။

“ရရိုးလား။ ဒါမျိုးတွေ ရိုးနေပြီ”

ဟု ပင် မချေမငံဆိုကာ တောင့်ထားလိုက်ပါသည် ။

“ဪ... တောင့်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပေါ့လေ”

“ဆွဲလဲလေ၊ မရပါဘူးကွာ၊ ဟား... ဟား... မင်းရှုံးပြီ သုခမိန်”

“စောပါသေးတယ်။ အခုမှ အင်အားတွေကို ထည့်သုံးခါစ”

ဟု ဆိုကာ စစ်သလင်းနှင့်သုခမိန်က လုံးထွေးနေကြစဉ် နီကြင်ကြင် မီးရောင်များက စူးစူးရဲရဲ ကြီး ဖျာခနဲရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည် ။

ဆိုင်ကယ်တွေ၊ ကားတွေဖြတ်သွားရင် ဒါတွေက ဖြစ်နေကြမို့ မင်းဝါဒက ဆေးဆေးနေပြီး လုံးထွေးနေသူနှစ်ယောက်က အရှိန်မသေကြပေမယ့်လည်း ပစောက်ကတော့ မီးလုံးတွေက သာမန်ထက်ပိုများ နေခဲ့သည် မို့ အာရုံတို့ နိုးကြားလာရပါသည် ။ သို့သော် သူကလည်း ခပ်အေးအေးပင် ထိုနေရာမှ ပုံမပျက်ခဲ့။

ထိုမီးရောင်များက သူတို့ နားမှ ရှေ့ခနဲငြိမ်ကျသွားပြီး လူများကမျက်လှည့်ပြသလို သူတို့ က များစွာ ဝိုင်းအုံလာသောကြောင့် အာရုံနိုးကြားနေခဲ့ပါသော ပစောက်မှ လွဲ၍ ကျန်သူသုံးယောက်မှာ အငိုက်မိသွားရပါ၏။

သို့သော် သိပ်သွက်သော ပစောက်က ကားထဲမှ တစ်တောင်မျှ အရွ

ယ်ရှိသောတုတ်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး ဝင်လာသောလူများကို မျက်
ကန်းတစ်ယောက်လို ရမ်းတုတ်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ။

သို့မှ သာ ရယ်ပွဲဖွဲ့နေကြသော ကန်ပေါင်ပေါ်မှ နှစ်ယောက်ထံ အလွ
ယ်တကူ ရောက်မသွားနိုင်မှာ ကိုး။ နှစ်ချက်သုံးချက်မျှ ဝေ့ယမ်းပြီးမှ ကျွ
မ်းပစ်ကာ လူတစ်ယောက်ကိုဆောင့်ကန်လိုက်ပြီး ရုတ်တရက်ဆိုသလို
လက်ထဲမှ တုတ်ကို မင်းဝါဒထံ လှမ်းပစ်လိုက်ပါသည်။ ။

မင်းဝါဒကလည်း ထိုတုတ်ကို ကျင်လည်စွာ ဖမ်းလိုက်ပြီး ဟန်ပါပါ
ကျင်လည်စွာ ဝေ့ယမ်းပစ်လိုက်သည် တွင် တစ်ဖက်လူသင်းကြီးမှာ လ
ည်း ကျဲသွားရသလို ကန်ပေါင်ပေါ်မှ နှစ်ယောက်ကလည်း အသိတရားရ
လာကြကာ ကားနားကိုယ်စီပြေးလာကြပြီး ဝှက်ယူဆောင်ထားလေ့ရှိ
သော တုတ်များကို ကိုယ်စီကိုင်ကာ စုပြုံရောက်ရှိလာသော လူအုပ်ကြီး
ကို သဲမဲကာ ချပစ်တော့သည်။ ။

တစ်ဖက်လူသင်းကလည်း ကြိုတင်ကြံစည်မှုရှိနှင့်ပြီးသားမို့ သူတို့
လေးယောက်စလုံးကလည်း အနိုင်ချည်းတော့မရှိပါ။ လေးယောက်နှင့်
ဆယ့်နှစ်ယောက်သင်းကြီးမို့ သူတို့ မှာ အနိုင်ချနေရပါသည်။ ။

လူခြေတိတ်ချိန်မို့ ဖီးဖီးဖောင်းဖောင်းအသံများ နှင့် အားယူကာ ကြိုး
အော်လိုက်တဲ့ အသံများက ညကြီးမှောင်မှောင်ကို ကြီးစိုးမင်းမူနေပါသ
ည်။ ။

တစ်ယောက်လျှင် သုံးယောက်နှုန်းကျ တိုက်ခိုက်နေရတာမို့ ကိုယ့်
ကိုယ်ကိုယ် အလောကာကွယ်ဖို့ အားပြုနေရချိန်မှာ ဒီနေ့မှ မူးအောင်
သောက်ထားသော သုခမိန့်က ဟန်ချက်သိပ်မရှိနိုင်တော့တာကို ပစော
က်က မြင်နေရပါသည်။ ။

သူငယ်ချင်းကိုသိပ်ချစ်တဲ့ သူက ကူညီချင်ပေမယ့်လည်း ဘယ်လိုမှ

မဖြစ်နိုင်တာကို အလိုလိုနေရင်လည်း သိနေပါသည်။ ဒါကြောင့် သူ့ဒေါသတို့ က ပိုမို၍ ပြင်းထန်သည် ထက် ပြင်းထန်လာရသည်။ ဒါကြောင့်ပင် ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် အားကုန်သုံးကာ တွေ့ကရာလူကို ရိုက်ချပစ်မိတော့၏။

“သုခမိန်”

သူ့ရဲ့ အော်သံကြီးက စည်ဝေ၍ ညံ့ပွက်လာရပါသည်။ သုခမိန်ဆိုသောသူ၏ သူငယ်ချင်းမှာ ထိုအော်သံပင် မဆုံးနိုင်သေးဘဲ ခေါင်းမှာ သွေးအရွှဲသားနှင့် မြေပြင်ပေါ် ခွေခနဲယိုင်ကျသွားရပါ၏။

“သုခမိန်”

သူ၏ နောက်တစ်ချက် အော်သံအဆုံးမှာ တော့ မင်းဝါဒက သုခမိန်ထံချက်ချင်း လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ သွေးများ နှင့် ယိုင်လဲကျနေသော ချစ်သူငယ်ချင်း၏ အဖြစ်ကြောင့် ဒေါသတို့ နှစ်ဆင့်တိုးသွားရကာ မြင်မြင်သမျှပုံရိပ်မှန်သမျှကို ရမ်းချပစ်တော့၏။

သို့သော် ကံဆိုးချင်တော့ ဝင်းခနဲလက်သွားသော ဓားမြှောင်ပါးပါးက ရုတ်တရက်ဆိုသလို လှစ်ခနဲ ပေါ်လာကာ သူ့လက်မောင်ကိုထိုးချပစ်တော့၏။

“အား...”

မင်းဝါဒ၏ အသံက ဟိန်း၍ ထွက်လာသည် မို့ ပစောကံနှင့် စစ်သလင်းက ကြည့်လိုက်ကြစဉ်မှာ ...

“မင်းဝါဒ ”

“မင်းဝါဒ ”

သို့သော် သိပ်ဒေါသကြီးပါသော မင်းဝါဒမှာ လက်မောင်းမှာ ထိုးစိုက်နေသော ဓားမြှောင်ကို ချက်ချင်းဆွဲနှုတ်ပစ်ပြီး ထိုလူ၏ ချိုင်းအောက်ကို ထိုးချပစ်တော့သည်။ ။

“အား...”

ထပ်မံထွက်ပေါ်လာသံနှင့်အတူ ရန်ပွဲမှာ လည်း အနည်းငယ်ငြိမ်ကျသွားပါသည်။ ။ ထိုစဉ်မှာ ပင် အခြေအနေသိပ်လှဟန်မရှိသော အချိန်အခါမို့ သိပ်လျင်သော ထိုအဖွဲ့က ကားစက်နှိုးသံတွေ၊ ဆိုင်ကယ်လီဗာမှုတ်သံတွေ ဆင့်ကာဆင့်ကဲ ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာရပြီး မောင်းပြေးကုန်ကြတော့သည်။ ။

သို့သော် သုခမိန်နှင့်မင်းဝါဒရဲ့ အဖြစ်ကို ရုတ်တရက်ငေးကြောင်သွားမိတဲ့ စစ်သလင်းက ကံဆိုးစွာပင်...

“ဝုန်း”

တိုက်သံပဲဆိုတာကိုသာ သိလိုက်ပေမယ့် ညည်းညူသံက ထပ်ထွက်မလာခဲ့တော့ပါ။

“စစ်သလင်း”

လေးပေလောက် ကော့ထွက်သွားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက သူ့အော်သံပင်မဆုံးလိုက်သေးဘဲ မြေပြင်ကို ပြုတ်ကျလာရပါသည်။ ။

“စစ်သလင်း”

“စစ်သလင်း...စစ်သလင်း”

“ပစောက်...သုခမိန်ရေ...အား...အ”

“စစ်သလင်း...ဟာကွာ...စစ်သလင်း...တောက်”

မချီတင်ကဲအသံကြီးက ယူကျုံးမရခြင်းများ စွာကို သယ်ဆောင်နေခဲ့ပါသည်။ ။

“စစ်သလင်း”

ထိုအခါမှ အနားကိုရောက်ရှိလာသော မင်းဝါဒမှာ ပြုံးတူးပြာတာနှင့်

...

“သုခမိန်...ဟာ...စစ်သလင်း”

ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာကို ဘာမှ မစဉ်းစားနိုင်ပါဘဲ မြေပြင်ပေါ်လဲကျနေသူနှစ်ယောက်ကြား ရောက်တတ်ရာရာ ဖြစ်နေမိပါသည်။ ။

“မင်းပြေးတော့...မင်းဝါဒ”

“ဘာ”

“မင်းပြေးတော့...မြန်မြန်ကွာ”

“ဘာ...ဘာဖြစ်မလဲ။ သုခမိန်နဲ့ စစ်သလင်းက”

“ဟာ...ပြေးတော့ဆိုကွာ။ မင်းထိုးလိုက်တဲ့ တစ်ယောက်က သေမလားရှင်မလားမသိဘူး... မင်းပြေးတော့”

“ဟာ... မဖြစ်ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သုခမိန်နဲ့ စစ်သလင်းကို”

“ပြေးတော့ကွာ။ ငါ မင်းကိုမထနိုင်အောင် ထိုးရမှာ လား။ မင်းပြေးမှာ လား”

“ဖြစ်လား”

“သူတို့ နှစ်ယောက်က ငါ့သူငယ်ချင်း။ မင်း သူတို့ ကိုချစ်သလောက်တော့ ငါလည်း ချစ်ပါတယ်။ မင်းပြေးတော့ မင်းဝါဒ”

“ပစောက်”

“ငါ့ကို အဲလိုပြုဆင်းဆင်းအကြည့်တွေနဲ့ မကြည့်နဲ့ ၊ ငါမကြိုက်ဘူး။ မင်းမှာ အမေရှိတယ်။ ငါ့မှာ ဘာမှ မရှိဘူး။ ဘယ်မှာ ပဲနေရပါစေ၊ သိပ် ကိစ္စမရှိဘူး။ မင်းလစ်တော့၊ မြန်မြန်... ငါသူတို့ ကို ဆေးရုံပို့ရဦးမယ်”

သူက ခိုင်မာစွာပြောလိုက်လျှင် ခိုင်မြဲသောလက်အစုံက ပစောက်ရဲ့ ပခုံးကို ကျရောက်လာပါသည်။ ။

“ပစောက်...သူငယ်ချင်း”

ထိုသို့ခေါ်လိုက်သောအသံက ပစောက်ရင်ထဲ ထိရှုမွန်းကြပ်သွားရပါသည်။ ။ သို့သော် မင်းဝါဒကို လုံးဝဂရုမစိုက်တော့ဘဲ စစ်သလင်းကို ပွေ့ယူကာ ကားပေါ်တင်လိုက်ပြီး သုခမိန်ထံ ပြေးသွားချိန်တွင် ကြားလိုက်ရတဲ့ လီဗာမှုတ်သံကြောင့် တုံ့ခနဲရပ်သွားရပါသည်။ ။

နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ကိုနှုတ်ဆက်သွားတဲ့ မင်းဝါဒရဲ့ ကျောပြင်ကြောင့် သူ့ရင်ထဲမှာ မဖြစ်စဖူး ထိရှုကြေကွဲသွားမိပါသည်။ ။

*